

12 Φεβρουαρίου Παρακλητικός Κανὼν Ὁσίου ΜΕΛΕΤΙΟΥ τοῦ ἐν Ὑψενῇ, + Ρόδου Κυρίλλου

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα
τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἐγκρατείας θαυμαστὸς ὑποφήτης, καὶ εὐσεβείας ἱερὸς
μυστολέκτης, παρὰ Χριστοῦ δεδόξασαι, Μελέτιε σοφέ· ὅθεν τοὺς
προστρέχοντας, τῇ ἁγίᾳ Μονῇ σου, καὶ ἀσπαζομένους σου, τὴν
μυρίπνοον κάραν, ὡς συμπαθὴς πρυτάνευε ἀεὶ, τὰς δωρεὰς τῆς ἁγίας σου
χάριτος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ
τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σφῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων
δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις·
Κυρίλλου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀσκήσας ἐν κόσμῳ τὴν ἀρετὴν, Μελέτιε Πάτερ, ἐδοξάσθης ἐν
οὐρανοῖς, καὶ πᾶσι τὴν χάριν σου βραβεύεις, τοῖς ἐκτελοῦσιν ἀξίως τὴν
μνήμην σου.

Μελέτιε Πάτερ οἱ εὐσεβεῖς, ἔχοντές σε πύργον, σωτηρίας
πανασφαλῇ, ἐκ πάσης ῥυόμεθα ἀνάγκης, καὶ συμφορᾶς τῇ θερμῇ
προστασίᾳ σου.

Τῆς Λάρδου ὁ γόνος ὁ θαυμαστός, καὶ τῆς Ῥοδονήσου, ἐγκαλλώπισμα τὸ τερπνόν, τοῖς κάμνουσι δίδου εὐρωστίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

Θεοτοκίον.

Κυρία τῆς κτίσεως Μαριάμ, τῆς κυριευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, λῦσον τὸν ζυγὸν τῇ χάριτί Σου, ἐλευθερίας μοι χάριν βραβεύουσα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥύου πάντα εὐσπλάγχνως, τοὺς εὐλαβῶς πάντοτε, τῇ σῇ καταφεύγοντας σκέπη, Πάτερ Μελέτιε, ἀπὸ κινδύνων πικρῶν, καὶ συστροφῶν ὀλεθρίων· παρρησίας ἔχεις γάρ, ὄντως τὴν δύναμιν.

Δωρεὰς ἱαμάτων, πεπλουτηκὼς Ὅσιε, ἐκ σωματικῶν ἀλγημάτων, δεῦρο λυτρούμενος, καὶ ψυχικῶν ὀδυνῶν, τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας, τῇ τιμῇ Κάρᾳ σου, Πάτερ Μελέτιε.

Ἡ δοθεῖσά σοι χάρις, παρὰ Θεοῦ Ὅσιε, θείας ἐφαπλοῦσα ἀκτῖνας, παθῶν τὴν ζόφωσιν, διασκεδάζει αἰεὶ, καὶ φωτισμοῦ πληροῖ πάντα, τοὺς ἀσπαζομένους σου, πίστει τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον.

Ὑπεράμωμε Κόρη, Χριστιανῶν καύχημα, δέξαι τὰς οἰκτρὰς μου δεήσεις, ὡς εὐσυμπάθητος, καὶ δὸς μοι δύναμιν, τῇ μητρικῇ χάριτί Σου, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, ἐχθροῦ Θεόνυμφε.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε, κλέος τῶν μοναζόντων, ἀπ' ὀλεθρίων κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ σου πίστει ἀνακειμένους.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. ᾠδὴ β'. Πρεσβεία θερμή.

Τὸ χαῖρε εἰπὼν, τῷ κόσμῳ ὡς θεόσοφος, Ὅσιων θερμῶς, τοῖς τρίβοις ἡκολούθησας, καὶ αὐτῶν Μελέτιε, ἐν Ἐδὲμ τῆς χαρᾶς ἐκοινώνησας· μεθ' ὧν δυσώπει πάντοτε Χριστόν, δοθῆναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πολυτρόπων κινδύνων με, καὶ ὀλεθροτόκων ῥῦσαι συμπτώσεων,
παμμακάριστε Μελέτιε, θεία ἐνεργεία τῆς πρεσβείας σου.

Σκοτισθέντας Μελέτιε, τῶν ἁμαρτημάτων μέθη σωφρόνισον, ἡμᾶς
Πάτερ τοὺς καλοῦντάς σε, ἐκ πολλῆς ἀγάπης ἀντιλήπτορα.

Τὸν ἐχθρὸν ὑποσκέλισον, τὸν ὑποσκελίζοντα καθ' ἐκάστην με,
Πάτερ Ὅσιε Μελέτιε, ὥς αὐτὸν αἰσχύνας τῇ ἀσκήσει σου.

Θεοτοκίον.

Ῥυπτικῇ Μητροπάρθενε, χάριτί Σου τέλεον ἀποκάθαρον, τὴν
ψυχὴν μου ἱκετεύω Σε, καταμολυνθεῖσαν ἁμαρτήμασιν.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς θερμῶς παρακαλοῦντάς σε, μαγγανείας τοῦ
ἀρχαίου περνιστοῦ, ὃ Μελέτιε Ὅσιων ἐγκαλλώπισμα.

Ζάλη λογισμῶν, ψυχοφθόρων συνεχόμενοι, καταφεύγομεν
Μελέτιε πιστῶς, τῇ γαλήνῃ τῆς θερμῆς σου ἀντιλήψεως.

Σκέπε Ὑψενῆς, τὴν Μονὴν θεῖε Μελέτιε, ὥς δομῆτορ
εὐκλεέστατος αὐτῆς, καὶ ἀκοίμητος προστάτης καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ἰλεων ἡμῖν, τοῖς ἀπαύστως ἁμαρτάνουσι, μητρικῇ Σου παρρήσία
Μαριάμ, τὸν τεχθέντα ἐξ αἱμάτων Σου ἀπέργασαι.

Ὡδὴ στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ψυχῆς μου τὸ εἶδεχθές, εἰς εὐμορφίαν ὑπέρλαμπρον, ἐνθέοις σου
πρὸς Θεόν, εὐχαῖς μεταποίησον, Μελέτιε Ὅσιε, ἵνα σε γεραίρω, ὥς
Ὅσιων ἐγκαλλώπισμα.

Τὰς χεῖράς σου πρὸς Θεόν, τὸν πολυέλεον ὕψωσον, Μελέτιε θαυμαστέ, Αὐτὸν ἱεούμενος, ἡμῖν τοῖς φωνοῦσί σου, τὴν ἁγίαν κλῆσιν, καὶ τιμώντων σου τὴν ἄσκησιν.

Κακίας ταῖς ἐμβολαῖς, θλιβόμενόν με ἐλέησον, καὶ δίδου μοι τοῦ Θεοῦ, τὸ πάνσεπτον θέλημα, ἐργάζεσθαι πάντοτε, διὰ μετανοίας, ἀληθοῦς Πάτερ Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἢ χρυσαυγής, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, τὸ σκότος τῶν ἐν ἐμοί, παθῶν διασκέδασον, φωτί με αὐγάζουσα, τῆς ἐν Σοὶ πλουσίας, ἐνοικούσης Μητὲρ χάριτος.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε, κλέος τῶν μοναζόντων, ἀπ' ὀλεθρίων κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ σου πίσκει ἀνακειμένους.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος, ἐν οὐρανοῖς ἐδοξάσθης Μελέτιε· διό σε πιστῶς ἱκετεύομεν· ἐν παρρησίᾳ Χριστὸν καθικέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμώντάς σε.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια΄ 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλῦψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...

Μελέτιε Ὅσιε, τῶν μοναζόντων λαμπρότης, τὸ τῆς Λάρδου βλάστημα, καὶ τῆς Ῥόδου τίμιον, ἐγκαλλώπισμα· τῆς Θεομήτορος, ὁ τῇ εὐδοκίᾳ, ὑπουργήσας προθυμότατα, καὶ κτίτωρ ἔνθεος, Ὑψενῆς τῆς Μάνδρας γενόμενος, τῆς καυχωμένης πάντοτε, τοῖς χαριτοβρύτοις λειψάνοις σου· εἰρήνην ἐξαίτει, γαλήνην καὶ τὸν θεῖον φωτισμόν, τοῖς προσιοῦσιν ἐκάστοτε, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου.

Ὦδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Πάτερ Μελέτιε, ὡς εὐσπλαγχνος ῥυσθῆναι, ἀπάσης δυσχερείας, τοὺς πιστῶς ἀνακράζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἀκεσώδυνον Πάτερ, ἐκ λειψάνων σου θείων, πρόεισι φάρμακον, καὶ πᾶσαν ἀμπλακίαν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, θεραπεύει Μελέτιε, γνήσιε δοῦλε Χριστοῦ, τῶν πίστει προσιόντων.

Ὁ Θεὸς ἴλαθί μοι, τῷ ἀθλίῳ Σου δούλῳ, ὡς πολυεύσπλαγχνος· προσάγω Σοι γὰρ πρέσβυν, θερμότατον τὸν νέον, ἐν Ὅσίοις Μελέτιον, τὸν διὰ Σὲ ἐπὶ γῆς, βίωσαντα ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνόν μου Παρθένε, τῆς ψυχῆς τὸν χιτῶνα, τὸν θεοῦφαντον, τὸν καταμολυνθέντα, ἀπείρου πονηρίας, τοῖς δεινοῖς ἀτοπήμασι, ἵνα ὑμῶ Σε ἀεί, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τὰς ἀσθενοῦσας, τῇ ἀμαρτία καρδίας, τῶν προσφύγων σου θεράπευσον τελείως, Μελέτιε Πάτερ, βοτάνη τῶν εὐχῶν σου.

Καταναλώσας, ἐν ἀσωτίαις τὸν βίον, τῷ Χριστῷ πιστῶς προσάγω σε μεσίτην· μὴ με καταισχύνης, Μελέτιε παμμάκαρ.

Τῆς τυραννίδος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν μου, λύτρωσαί με ἐνεργείᾳ
τῶν εὐχῶν σου, Μελέτιε Πάτερ, Ὁσίων ἢ ἀκρότης.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ἀγνῶν Σου, ἐνανθρωπήσας αἱμάτων, ἐδωρήσατο ἡμῖν τὴν
σωτηρίαν· ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Εὐθύτητι καρδίας, τῇ σῇ ἀντιλήψει, πάντες προστρέχομεν Πάτερ
Μελέτιε, τὴν δυναμένην λυτροῦσθαι, ἡμᾶς ἐκ θλίψεων.

Ῥοὴν δακρύων δίδου, ἡμῖν χάριτί σου, ὥς ἂν τὸν ρῦπον ψυχῶν
καθαρίσωμεν, ἐν ἀληθεῖ μετανοίᾳ, Πάτερ Μελέτιε.

Μελέτιε παμμάκαρ, ταῖς ἱκετηρίαις, τῶν ἱκετῶν σου φωναῖς
ἐπικάμφθητι, καὶ τὰ συμφέροντα αἶτει, αὐτοῖς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ὑπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, μὴ καταισχύνῃς τοὺς πίστει
προστρέχοντας, τῇ μητρικῇ Σου πρεσβείᾳ, ὥς πολυεύσπλαγχνος.

Ἄξιόν ἐστιν ὥς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ
μεγαλύνομεν.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ ζωῆς ἀγίας, ὁ θεόπνους
ύφηγητής· χαίροις Θεοτόκου, ὁ γνήσιος θεράπων, Μελέτιε θεόφρον,
Ἀγγέλων σύσκηνε.

Τῇ ἀσκητικῇ σου διαγωγῇ, ὥς φωστήρ ἐκλάμπας, φαεσφόρος ἐξ
Ὑψενῆς, φωτίζεις ἀκτῖσι, τῶν θείων ἀρετῶν σου, Μελέτιε παμμάκαρ,
τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Χαίροις ὁ τῆς Λάρδου γόνος σεπτός, Μελέτιε Πάτερ, καὶ τῆς Ῥόδου κλέος λαμπρόν· χαίροις τοῦ σεμνεῖου, τῆς Ὑψενῆς δομήτωρ, καὶ θεῖος ἀντιλήπτωρ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σκῆνωμα ἐδείχθης τῶν ἀρετῶν, Μελέτιε Πάτερ, δι' ἀγώνων ἀσκητικῶν· ὅθεν ἐν νυμφῶνι, τῶν οὐρανῶν σκηνώσας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Σκέπε τὴν Μονὴν σου τὴν ἱεράν, τὴν μεγαλαυχούσαν, τῇ σῇ δόξῃ πνευματικῶς, καὶ ρύου ἐκ πάσης, κακίστης ἐπηρείας, τὴν λογικὴν σου ποίμνην, ταύτην Μελέτιε.

Τοὺς προσερχομένους πανευλαβῶς, ναῶ σου τῷ θείῳ, καὶ ὑμνοῦντάς σε πρεπωδῶς, Μελέτιε Πάτερ, ἀγλάϊσμα Ὁσίων, ἀπὸ κινδύνων ῥῦσαι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κόσμου τοῦ ματαίου ἐξελθὼν, ὡς κατατρωθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν ἐβάστασας, στερρῶς ἐπ' ὤμων σου, καὶ ὁσίως διήνυσας, ἐπὶ γῆς τὸν βίον, Ὅσιε Μελέτιε, ἀξιοθαύμαστε. Ὅθεν ἐν Ἐδέμ καταπαύσας, πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δίστιχον·

*Κύριλλον, Μελέτιε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τὸν τῆς Ρόδου, φύλαττε προστρέχοντά σοι.*

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**